

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการศึกษา

บทนี้จะกล่าวถึงระเบียบวิธีการศึกษา ชั้งปฐกอบด้วย ข้อสมมติในการศึกษา แนวคิดและกรอบทางทฤษฎีที่จะใช้ในการศึกษา และวิธีการวิจัยและการดำเนินการ

3.1 ข้อสมมติเบื้องต้น

การศึกษารั้งนี้ มุ่งเน้นที่จะศึกษาในกรณีที่บุคคลตัดสินใจทำประกันชีวิต เนื่องจากเลือกหันถึงประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นจากการประกันชีวิต การศึกษามีข้อสมมติเบื้องต้นดังนี้

3.1.1 การประกันชีวิตเปรียบเสมือนว่าเป็นสินค้าอย่างหนึ่งที่ผู้บริโภคจะตัดสินใจซื้ออย่างมีเหตุผล คือ เป็นการซื้อเพื่อก่อให้เกิดอรรถประโยชน์สูงสุด โดยผู้ซื้อประกันชีวิตจะใช้สิทธิประโยชน์ทั้งหมดที่เกิดจากการทำประกันชีวิต

3.1.2 ผู้ทำประกันชีวิตมีความรู้ความสามารถในการบริหารเงินที่จะเกิดขึ้นจากการทำประกันชีวิต เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด

3.2 แนวความคิดและรูปแบบทางทฤษฎี

3.2.1 แนวคิดพื้นฐานของค่าทางเศรษฐกิจของชีวิตมนุษย์ (theory of economic value of human)

จากเอกสารของบริษัทอาคเนย์ประกันภัยได้กล่าวถึง " พื้นฐานทางเศรษฐกิจการประกันชีวิต " ว่ามีความหมายเป็นสองนัย ประการแรกหมายถึง การประกันชีวิตมิใช่สิ่งที่เกิดขึ้นอย่างเลื่อนลอยโดยปราศจากสาเหตุ ในทางตรงข้ามการประกันชีวิตเกิดขึ้น เพราะเหตุผลทางเศรษฐกิจถ้าไม่มีสาเหตุทางด้านเศรษฐกิจการประกันชีวิตก็ไม่เกิดขึ้น ประการที่สอง พื้นฐานทางเศรษฐกิจของการประกันชีวิตหมายความว่า ในการขายประกันชีวิตแก่บุคคลหนึ่งบุคคลได้ด้วยการประกันประเภทใดประเภทหนึ่งด้วยทุนประกันจำนวนหนึ่งหนึ่น มิใช่สิ่งที่กระทำอย่างเลื่อนลอยหากกระทำไปอย่างมีเหตุผล โดยคำนึงถึงค่าชีวิตและความ

ต้องการทางเศรษฐกิจของบุคคลนั้น
บุคคลนั้นคือ ค่าทางเศรษฐกิจของบุคคลนั้นที่มีต่อครอบครัวและตนเอง

สิ่งที่เป็นพื้นฐานรองรับการประกันชีวิตของ

ค่าทางเศรษฐกิจของมนุษย์ (economic value of human) คือความมี
ประโยชน์ของมนุษย์ในแง่ที่เป็นผู้ผลิต ก่อให้เกิดสินค้า การบริการ หรือรายได้ ค่าทาง
เศรษฐกิจสามารถพิจารณาได้ดังนี้ ประการแรก คนเรามีค่าทางเศรษฐกิจต่อหน่วยงานที่
ทำอยู่ ความสามารถประกอบกิจการเป็นผลดีต่อหน่วยงานที่เขาทำงานอยู่ โดยค่าทาง
เศรษฐกิจจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับบทบาทและความสำคัญของเขานั้น
ประการที่สอง คนเรามีค่าทางเศรษฐกิจต่อตนเอง เพราะเขาเป็นเจ้าของแรงงานหาเลี้ยงชีพ
ด้วยตนเอง และเป็นเจ้าของทุนที่เขาสะสมไว้จากการหาเลี้ยงชีพ การคำรงชีพของเขาก็
หรือการมีสุขภาพดี ซึ่งมีผลดีต่อความเจริญก้าวหน้าแห่งชีวิตของตนเอง ประการที่สาม
คนเรามีค่าทางเศรษฐกิจต่อครอบครัว ในแง่ที่ว่าครอบครัวเป็นเจ้าของร่วมกันในสิ่งที่เขาหา
มาได้ ภรรยาและบุตรเป็นผู้อ้าศัยการหาเลี้ยงชีพของเขานในการสนองความต้องการทาง
เศรษฐกิจต่าง ๆ ของตน ประการที่สี่ มนุษย์เรามีค่าทางเศรษฐกิจต่อองค์กรอื่นๆ ที่เขาทำ
ประโยชน์ให้ เช่น บริษัทเงินช่วยเหลือองค์กรหรือสถาบันต่างๆ ประการสุดท้าย
มนุษย์มีค่าทางเศรษฐกิจต่อสังคมโดยส่วนรวม หมายความว่า สินค้าหรือการบริการที่เขา
ผลิตออกมานั้นเป็นประโยชน์เพื่อสนองความต้องการของสังคม นอกจากนั้น มนุษย์ยังมี
ประโยชน์ต่อสังคมในแง่ของการเป็นผู้เสียภาษีให้แก่รัฐด้วย (ศุธรรม พงศ์สำราญ , พึงใจ
พึงพาニช , วิชา ณ.สงขลา , 2528)

Huebner (1976) เป็นผู้เริ่มต้นทฤษฎีเกี่ยวกับมูลค่าทางเศรษฐกิจของมนุษย์มีความ
เห็นว่ามนุษย์เราเผชิญกับความตาย 3 ชนิดคือ

- (1) การเสียชีวิตก่อนเวลาอันควร (premature death) หมายถึงการเสียชีวิต¹
ในวัยที่ยังไม่ชรา ในวัยที่คนเรากำลังก่อสร้างสร้างตัว และเป็นกำลังในการหาเลี้ยงครอบ
ครัวโดยมากมักเป็นการเสียชีวิตระหว่างอายุ 25 - 60 ปี การเสียชีวิตในลักษณะเช่นนี้จะส่ง²
ผลกระทบในทางเศรษฐกิจโดยตรงต่อครอบครัวและหน่วยงานที่บุคคลนั้นทำงานอยู่ ทำให้
ครอบครัวและหน่วยงานดังกล่าวสูญเสียค่าทางเศรษฐกิจ ทางออกของปัญหานี้สำหรับครอบ
ครัวคือ การทำประกันชีวิตที่คุ้มครองชีวิตของหัวหน้าครอบครัวเอาไว้ จะทำให้ค่าชีวิตดัง³
กล่าวได้รับการชดใช้ สำหรับหน่วยงานที่บุคคลผู้นั้นทำงานอยู่ ถ้าจะไม่ให้เกิดผลกระทบ

ผลกระทบทางเศรษฐกิจ ที่จะต้องมีการประกันชีวิตประเภทประกันชีวิตของบุคคลที่เป็น หัวใจสำคัญของงาน

(2) การตายโดยที่ตนยังมีชีวิตอยู่ หมายถึง การประสบทุพพลภาพอย่างสิ้นเชิงและถาวร ซึ่งทำให้คนเราไม่สามารถทำงานได้ ไม่สามารถสร้างผลลัพธ์หรือบริการใด ๆ ได้ ทำให้ขาดรายได้ หรือทำให้ค่าทางเศรษฐกิจของบุคคลนั้นสูญเสียไป มีค่าเท่ากับเป็นการตายจริง ๆ เพราะบุคคลนั้นไม่สามารถมีค่าทางเศรษฐกิจได้ อีกแล้ว แต่ขณะเดียวกันบุคคลนั้นก็ยังมีชีวิตอยู่ในฐานะเป็นผู้บริโภคคนหนึ่งของครอบครัว หรือของสังคม เหตุนี้เราจึงเรียกว่า " การตายโดยที่ตนยังมีชีวิตอยู่ " การตายชนิดนี้ส่งผลร้ายแรงกว่าการตายชนิดแรก เนื่องจากการตายชนิดนี้ส่งผลกระทบต่อครอบครัว

(3) การตายทางเศรษฐกิจ (economic death) หมายถึง การที่มนุษย์เรา死去 เข้าสู่วัยชรา ไม่สามารถอ่านว่ายกุณค่าทางเศรษฐกิจต่อตนเอง ครอบครัวและหน่วยงานของตนได้ในสภาพเช่นนี้คุณค่าทางเศรษฐกิจต่างๆของเขาก็ได้หายไป หรืออันตรธานไป มีค่าเท่ากับเป็นการตายทั้งๆที่ตนยังไม่ตาย หรือยังมีสภาพเป็นผู้บริโภคออยู่ เราจึงเรียกว่าเป็นการตายทางเศรษฐกิจ การตายในลักษณะเช่นนี้ไม่ส่งผลกระทบต่อครอบครัวและหน่วยงานของตน เพราะลูกๆจะโถสารถรับผิดชอบตนเองได้แล้ว การตายชนิดนี้ส่งผลกระทบก็แต่เฉพาะตนเองและภรรยาท่านนั้น

3.2.2 การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายและผลประโยชน์ (cost - benefit analysis)

การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายและผลประโยชน์ที่จะเกิดกับผู้ที่ทำประกันชีวิตแบบสะสมทรัพย์ของการศึกษานี้ใช้ discounted cash - flow ในราคารหีบห่ำที่สองประการคือ

(1) มูลค่าปัจจุบันของผลประโยชน์ต่อหนาที่ (net present value)

(2) อัตราผลตอบแทนภายในของการลงทุน (internal rate of return - IRR)

เนื่องจากวิธีคำนวณค่าปัจจุบันของผลประโยชน์ต่อหนาที่จะต้องรู้ค่าของอัตราดอกเบี้ยในท้องตลาดซึ่งอัตราดอกเบี้ยนี้จะมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ซึ่งจะมีผลต่อการคำนวณมูลค่าปัจจุบันของผลประโยชน์ต่อหนาที่ การศึกษารั้งนี้จึงเลือกใช้วิธีหาอัตราผลตอบแทนภายในของการลงทุน

อัตราผลตอบแทนภายในจากการลงทุน (IRR) คืออัตราที่จะทำให้ผลประโยชน์ต่อหนาที่ของผลตอบแทนภายในจากการลงทุนก็คือ อัตราความสามารถของเงินลงทุนที่จะทำให้เกิดรายได้คุ้มกับเงินลงทุนพอดี

วิธีการที่จะหาค่า IRR มีหลายวิธี แต่วิธีที่นิยมใช้ในการคำนวณหาค่า IRR คือวิธี trial and error โดยจะต้องทดลองหาค่าของ discount factor มาคูณกับค่าของ discounted cash - flow จนกระทั่งทำให้ net present value มีค่าเท่ากับศูนย์ เมื่อได้ค่า IRR นาแล้วนำไปเปรียบเทียบกับค่าเสียโอกาสของทุน (ค่าเสียโอกาสของทุน หมายถึง อัตราดอกเบี้ยในท้องตลาดในการศึกษานี้ใช้อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 12 เดือน) ถ้า IRR ที่ได้สูงกว่าค่าเสียโอกาสของทุน แสดงว่าการลงทุนคุ้มค่า แต่ถ้า IRR ที่ได้ต่ำกว่าค่าเสียโอกาสของทุน แสดงว่าการลงทุนนั้นไม่คุ้มค่า

3.3 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

จากแนวคิดพื้นฐานค่าทางเศรษฐกิจของชีวิตมนุษย์ พบว่ามนุษย์สามารถที่จะทำประกันชีวิตเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนที่จะเกิดขึ้นกับครอบครัวเนื่องจากการเสียชีวิตก่อนเวลาอันสมควรของตนเองได้ ในการทำประกันชีวิตจะมีค่าใช้จ่าย และผลประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นกับผู้ทำประกันชีวิตหลายประการ การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ที่จะเปรียบเทียบให้เห็นถึงค่าใช้จ่ายและผลประโยชน์ของการประกันชีวิต โดยมีขั้นตอนในการศึกษาดังนี้

3.3.1 ขั้นตอนและวิธีการเก็บข้อมูล

การศึกษานี้ใช้ข้อมูลทุกด้านมิใช่ได้รวมรวมจากแหล่งต่างๆ ดังนี้ คือ

(1) ตารางอัตราเบี้ยประกันชีวิตแบบสะสมทรัพย์ของบริษัทประกันชีวิต ที่มีส่วนแบ่งตลาดใน 3 ลำดับแรกสำหรับการประกันชีวิตประเภทสามัญ

(2) ตารางแนบท้ายกรมธรรม์ประกันชีวิตแบบสะสมทรัพย์ ได้มาจากการผู้ทำประกันชีวิตของแต่ละบริษัท

(3) ตารางแสดงอัตรา费率ไทย 2529 ซึ่งจัดทำขึ้นโดย กรมประกันภัย กระทรวงพาณิชย์

(4) รายละเอียดการหักค่าลดหย่อนในการคำนวณภาษีเงินได้ จากเงินห้ามที่กรมสรรพากร อำเภอ ตาคลี จังหวัด นครสวรรค์

3.3.2 ขั้นตอนและวิธีการวิเคราะห์ข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งเป็น 2 ส่วนดังนี้

ส่วนแรก เป็นการหาค่าใช้จ่ายของผู้ทำประกันชีวิตแบบสะสมทรัพย์ ที่มีอายุ 25 ปี 30 ปี 35 ปี 40 ปี 45 ปี 50 ปี และ 55 ปี ของบริษัทประกันชีวิตที่มีส่วนแบ่งตลาด 3 ลำดับแรกสำหรับการประกันชีวิตประเภทสามัญ ซึ่งการศึกษาครั้งนี้สมมติให้รื่อ บริษัท A บริษัท T บริษัท M โดยค่าใช้จ่ายของการประกันชีวิต หมายถึงเบี้ยประกันที่ผู้ทำประกันชีวิตจะต้องจ่ายในแต่ละปี

ส่วนที่สอง เป็นการหาผลประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นกับผู้ทำประกันชีวิตแบบสะสมทรัพย์ ที่มีอายุ 25 ปี 30 ปี 35 ปี 40 ปี 45 ปี 50 ปี และ 55 ปี ที่ทำประกันชีวิตกับบริษัท A บริษัท T และบริษัท M ผลประโยชน์ที่ได้รับสามารถแบ่งออกเป็น

(1) ผลประโยชน์ทางตรงที่เกิดจากการทำประกันชีวิตแบบสะสมทรัพย์

1. ผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นเมื่อผู้ทำประกันมีชีวิตอยู่จนครบสัญญา ผู้ทำประกันจะได้รับทุนประกันชีวิตคืน และยังมีผลประโยชน์ในด้านความคุ้มครองในกรณีที่ผู้ทำประกันชีวิตเสียชีวิตในระหว่างอายุสัญญาประกันชีวิต ครอบครัวของผู้ทำประกันชีวิตจะได้รับประโยชน์ในส่วนนี้ โดยการวัดประโยชน์ส่วนนี้จะใช้ตารางรวมวิสัย (mortality table) ในตารางรวมวิสัยจะแสดงตัวเลขความน่าจะเป็นที่จะเสียชีวิตของคนในอายุต่างๆ นำตัวเลขมาคำนวณค่าอัตราผลประโยชน์โดยใช้ทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจของบุคคลภายใต้ความเสี่ยง (expected utility theory) ของ Von Neuman และ Morgenstern (1944)

2. ผลประโยชน์ที่เกิดจากเงินสดและเงินปันผลที่บริษัทประกันชีวิตจะจ่ายให้กับผู้ทำประกันชีวิตตามสัญญา

(2) ผลประโยชน์ทางอ้อมที่เกิดจากการทำประกันชีวิตแบบสะสมทรัพย์

1. ผลประโยชน์จากส่วนเหลือของอัตราดอกเบี้ย ผู้ทำประกันชีวิตมีสิทธิในการที่จะขอรู้เงินจากบริษัทประกันชีวิต โดยจ่ายอัตราดอกเบี้ยตามที่กำหนดไว้ในกรมธรรม์ (ปกติจะคิดอัตราดอกเบี้ยร้อยละ 8 ต่อปี) ถ้าหากผู้ทำประกันชีวิตใช้สิทธิในการขอรู้เงินจากบริษัทแล้วน้ำไปฝากรังสีสถานการเงินอื่น จะทำให้เกิดส่วนเหลือของอัตราดอกเบี้ยระหว่างอัตราดอกเบี้ยที่บริษัทประกันชีวิตคิดเมื่อผู้ทำประกันชีวิตถูกเงินจากบริษัทประกันชีวิต

กับอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 12 เดือน ซึ่งจะทำให้เกิดประโยชน์กับผู้ที่ทำประกันชีวิต และในกรณีที่ผู้ที่ทำประกันชีวิตมีความจำเป็นที่จะใช้เงิน ผู้ที่ทำประกันชีวิตสามารถที่จะขอถูกเงินจากบริษัทประกันชีวิตได้โดยจ่ายอัตราดอกเบี้ยร้อยละ 8 ต่อปี ซึ่งอัตราดอกเบี้ยนี้จะต่ำกว่าการกู้จากสถาบันการเงินอื่น และมีความสะดวกในการขอใช้สิทธิในการถูกดังกล่าว (ผู้ที่ทำประกันชีวิตสามารถที่จะนำเงินที่กู้มาไปลงทุนอย่างอื่นได้ เช่น การซื้อหุ้นในตลาดหลักทรัพย์ การซื้อพันธบัตรรัฐบาล แต่เนื่องจากเป็นการลงทุนที่มีความเสี่ยง การศึกษาในครั้งนี้ จึงไม่นำมาวิเคราะห์)

2. ผลประโยชน์ที่เกิดจากการนำเบี้ยประกันไปหักเป็นค่าลดหย่อนในการคำนวณภาษีเงินได้ ตามประมวลกฎหมายรัษฎากร มาตรา 47 บัญญัติไว้ว่า " เบี้ยประกันภัยที่ผู้มีเงินได้จ่ายไปในปีภาษีสำหรับการประกันชีวิตของผู้มีเงินได้ตามจำนวนที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน 10,000 บาท ทั้งนี้เฉพาะในกรณีที่กรมธรรม์ประกันภัยมีกำหนดเวลาตั้งแต่สิบปีขึ้นไป และได้ออกประกันไว้กับผู้เอาประกันภัยที่ประกอบกิจกรรมประกันชีวิตในราชอาณาจักร สามารถนำมาหักเป็นค่าลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคลธรรมด้าได้ " (ประมวลกฎหมายรัษฎากร , 2535)

หากคำใช้จ่าย และผลประโยชน์ที่เกิดขึ้น นำมาหารดตอบแทนภายในสุทธิในแต่ละปี หลังจากนั้น หากคำ IRR โดยการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ชื่อ โลตัส 123 และเพื่อให้การศึกษาครอบคลุมมากขึ้นจะใช้ sensitivity analysis ในการวิเคราะห์ผลประโยชน์ทางอ้อมที่เกิดจากการทำประกันชีวิตแบบสมทรัพย์ในด้านของผลประโยชน์จากส่วนเหลือของอัตราดอกเบี้ย และผลประโยชน์ในด้านการลดภาษีเงินได้

3.3.3 รายละเอียดของสัญญาประกันชีวิตแบบสมทรัพย์

การศึกษานี้ได้เลือกศึกษากรณีธรรม์ประกันชีวิตแบบสมทรัพย์ ระยะเวลา 21 ปี มีเงินปันผล ซึ่งมีรายละเอียดกรณีธรรม์ ดังนี้

ผู้ที่ทำประกันชีวิตต้องจ่ายเบี้ยประกันชีวิต ตามที่บริษัทประกันชีวิตกำหนดเป็นเวลา 21 ปี โดยจะได้ผลประโยชน์ตามกรณีธรรม์ ดังนี้

3.3.3.1 กรณีครบกำหนดอายุสัญญา

(1) รับเงินสุดท้ายทันที 10% ของทุนประกันชีวิต ทุก ๆ 3 ปี ดังแสดงในตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 แสดงจำนวนเงินสดที่ผู้ทำประกันชีวิตจะได้รับ 10% ทุก ๆ 3 ปี

รับเงินสด 10%							กรอบกำหนดสัญญา
ครบปีที่	3	6	9	12	15	18	21
เงินสดคืน	10%	10%	10%	10%	10%	10%	40%
รวมเงินสดที่ได้รับ 10% ทุก ๆ 3 ปี							60%
กรอบกำหนดสัญญาได้รับเงินสดอีก							40%
รวม							100%

(2) รับทุนประกันเพิ่ม 10% ทุก ๆ 3 ปี

บริษัทให้ความคุ้มครองเพิ่มจากทุนประกันเดิม ประมาณ 10% ทุก ๆ สิ้นปีที่ 3 โดยเมื่อกรอบกำหนดสัญญา บริษัทจะคืนเงินสดให้ประมาณ 70% ของทุนประกันชีวิตดังแสดงในตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 แสดงจำนวนทุนประกันที่ผู้ทำประกันชีวิตจะได้รับเพิ่มทุก ๆ 3 ปี

ส่วนเพิ่มของทุนประกันชีวิตที่ได้รับเพิ่ม ประมาณ 10% ทุก ๆ 3 ปี							
สิ้นปีที่	3	6	9	12	15	18	21
ส่วนเพิ่มทุนประกันชีวิต	10%	10%	10%	10%	10%	10%	10%

(3) รับเงินปันผลเมื่อกรอบกำหนดสัญญา

เมื่อกรอบกำหนดสัญญาบริษัทจะมอนเงินปันผลให้กับผู้ทำประกันชีวิตประมาณ 30% ของทุนประกันชีวิต

สรุป ผลประโยชน์ที่ผู้ทำประกันชีวิตแบบสะสมทรัพย์จะได้รับตามข้อตกลงในกรมธรรม์ กรณีกรอบกำหนดอายุสัญญา (ดูตารางที่ 3.3)

ตารางที่ 3.3 แสดงผลประโยชน์ที่ผู้ทำประกันชีวิตแบบสะสมทรัพย์ จะได้รับกรณีครบกำหนดอายุสัญญา

ได้รับเงินสดคืน 10% ของทุนประกันก่อนครบกำหนดสัญญาทุกๆ 3 ปี รวม 6ครั้ง ประมาณ	60% ของทุนประกัน
รับเงินสดเมื่อครบกำหนดสัญญาอีกประมาณ	40% ของทุนประกัน
รับเงินสดส่วนที่เพิ่มจากทุนประกันประมาณ	70% ของทุนประกัน
รับเงินปันผลประมาณ	30% ของทุนประกัน
รวมเป็นผลประโยชน์ที่ได้รับทั้งสิ้นประมาณ	200% ของทุนประกัน

3.3.3.2 กรณีเสียชีวิต

ครอบครัวของผู้ทำประกันชีวิต จะได้รับเงินทดแทนตามทุนประกันชีวิต พร้อมทั้งได้รับทุนประกันเพิ่ม 10% ทุก ๆ 3 ปี เช่น ในระหว่างปีที่ 10-12 ผู้ทำประกันชีวิตเสียชีวิต จะได้รับเงินทดแทน 130% ทั้งนี้ไม่รวมถึงเงินสดที่จ่ายคืน 10% ทุก ๆ 3 ปี ที่ได้รับไปแล้ว